

ντοῦ πιλική'ης λίγου νά ντοῦ φέρ'ς 'ς τοῦ γάρμπους τ' Εὐβ. ("Ακρ. κ.ά.) Δέν ἔχ' κανένα γάρμπους Στερελλ. ('Αράχ. κ.ά.) Δέν ἔχει γάρβος τὸ φόρεμα Κρήτ. Μύκ. Δέν εἰ' γαί πολὺ ὁμορφος, ἀλλὰ γάρβος ἔχει Νάξ. ('Απύρανθ.) "Αθρωπος δίχως γάρπος Σίφν. Κουβέντες δίχως γάρπος αὐτόθ. Αὐτὸ τὸ σπῖτι δέν ἔχει γάρβο Πελοπν. (Τριφυλ.) Τὸ ἔφερε 'ς τὸ γάρβο του Κύθηρ. β) Συνεκδ., οἱ ἀκκισμοί, αἱ ἐρωτοτροπίαί Κέρκ. ('Αργυρᾶδ.) Κεφαλλ. Λευκ. — Λεξ. Δημητρ.: "Η Λένη κάνει γάρβο μὲ τὸ Γιώργη 'Αργυρᾶδ. Τσοῦ 'πιακα νά κάνουνε γάρβο, ἐκεῖνος ἀπὸ τῇ στράτα κ' ἐκείνη ἀπὸ τῇ φανέστρα (φανέστρα = παράθυρον) αὐτόθ. Μωρέ, μοῦτρα γιὰ γάρβο! (εἰρωνικῶς) αὐτόθ. "Η Εὐανθία ἔχει γάρβο μὲ τὸ Γεράσιμο Λευκ. 2) "Η λεπτότης τῆς συμπεριφορᾶς, οἱ καλοὶ τρόποι Ζάκ. Κέρκ. Νάξ. ('Απύρανθ.) Τῆν. κ.ά. — Λεξ. Δημητρ.: Τόσα χρόνια 'ς τὴν 'Αθήνα καὶ μιὰ σταλιά γάρβος δέν ἔχ'ς Τῆν. Νά 'δῆς τὸ γάρβος πὺν βαστᾷ τὸ πιρουνὶ καὶ τρώει! 'Απύρανθ. "Ενα σκέδιο κ' ἔνα γάρβος πὺν κουβεδιάζει, θαρρεῖ κανεὶς πὺς εἶναι ἑκατὸ χρονῶ! αὐτόθ. Εὐτουννοῦ πρέπει νά τοῦ τῇ φέρης μὲ ἄλλο γάρβο Ζάκ. Τό 'πε δίχως γάρμπο Λεξ. Δημητρ. 3) "Η φυσικὴ κλίσις, ἡ ἐμφυτος ἐπιδεξιότης περὶ τι Νάξ. ('Απύρανθ.) Τῆν. κ.ά.: "Ικεῖν' ἢ μ'κρη' τ'ς Πηνελόπ'ς χουρεῦ' μ' ἔνα γάρβος, σὰ μινάλ' Τῆν. "Εχει εὐτὴ ἔνα γάρβος 'ς τὸ χορό, πὺν 'λίες κοπέλες τὸ 'χουνε 'Απύρανθ. Δέν ἔχει καθόλου γάρβος τσῇ δουλειᾶς αὐτόθ. β) Μεταφ., ἡ κλίσις, τὰ σημεῖα προγνώσεως, τοῦ καιροῦ Νάξ. ('Απύρανθ.): Δέν ἔχει ἐφέτι γάρβος γιὰ βροχές, θὰ ξεραθοῦμε βάλι. Δέν ἔχει γάρβος γιὰ καλωσύνη, μόνο σῶπα (πρὸς προγιγνώσκοντα μεταβολὴν τοῦ καιροῦ πρὸς τὴν αἰθρίαν).

γαρμπόζα ἐπίρρ. ἀμάρτ. γαρβόζα Νάξ. ('Απύρανθ.) 'Εκ τοῦ ἐπίθ. γαρμπόζος.

'Επιχαρίτως, ἐπιδεξίως: Γαρβόζα πὺν χορεύγει! Γαρβόζα πὺν τὰ λὲς τὰ μοιρολόγια! Καὶ τῇ βελόνα πὺν περνᾷ, τῇ βερνᾷ γαρβόζα. Συνών. γαρμπόζικα, χαριτωμένα.

γαρμπόζικα ἐπίρρ. Λεξ. Δημητρ. γαρβόζ'κα Τῆν. (Πάνορμ. κ.ά.)

'Εκ τοῦ ἐπίθ. γαρμπόζικος.

'Επιχαρίτως, κομψῶς ἐνθ' ἄν.: Πουλὺ γαρβόζ'κα ἦταν δ'μέν' 'ς τσί λῆιτάσεις ἰκεῖν' ἢ μ'κρη' Πάνορμ.

γαρμπόζικος ἐπίθ. πολλαχ. γαρμπόζ'κους Εὐβ. ("Ακρ. κ.ά.) γαρβόζικος Κῶς Μύκ. Νάξ. ('Απύρανθ.) γαρβόζ'κους "Ιμβρ. Τῆν. (Πάνορμ. κ.ά.)

'Εκ τοῦ ἐπίθ. γαρμπόζος καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ικός.

'Επὶ ζώων καὶ πραγμάτων, κομψός, σύμμετρος ἐνθ' ἄν.: "Ωραῖο αὐτὸ τὸ παπούτσι, ἔρχεται γαρμπόζικο 'ς τὸ πόδι σου 'Αθῆν. κ.ά. Γαρμπόζ'κον πρᾶμα αὐτὸ τοῦ μ'λάρ' π' ἀγόρασες Εὐβ. ("Ακρ. κ.ά.) Γαρβόζικα πὺν 'ναιν-δὰ παπούτσια σου! Κῶς Πουλὺ γαρβόζ'κα τὰ 'καμῖς τὰ παπούτσια Τῆν. (Πάνορμ. κ.ά.) Συνών. γαρμπᾶτος, γαρμπόζος 1.

γαρμπόζος ἐπίθ. Μεγίστ. Μῆλ. κ.ά. — Λεξ. Δημητρ. γαρβόζος Κέρκ. Κεφαλλ. Κῶς Λευκ. Μύκ. Νάξ. ('Απύρανθ.).

'Εκ τοῦ Ἰταλ. *garboso* = κανονικός, σύμμετρος.

1) Κομψός, σύμμετρος, χαριτωμένος Κεφαλλ. Κῶς Μεγίστ. Μῆλ. Μύκ. Νάξ. ('Απύρανθ.) κ.ά. — Λεξ. Δημητρ.: Γαρμπόζο ρουχαλάκι Μῆλ. Γαρβόζομ-βού'ναιν δὲ μπόιν δης! Κῶς Γαρβόζομ-βού'ναιν δὲ ταμβάρο σ-σου αὐτόθ. Γαρβόζα γυναικα ἢ Στάμω! Κεφαλλ. Σὲ ὅλα τζη γαρβόζα κοπέλα, μάτι μὴ δὴ βιάση. 'Απύρανθ. Πιὸ γαρβόζα κουβέδα δέν ἔχ' ἀκουσμένη αὐτόθ. Καλὸ 'ναι τὸ 'ουρνάκι σας, γαρβόζο δείχνει θὰ 'ενῇ καλὸς χοῖρος αὐτόθ. 2) 'Ο ἐπιρρεπὴς εἰς τὰς ἐρωτοτροπίας, ὁ ἐρωτύλος Κέρκ. Λευκ.: Εἶναι γαρβόζος καὶ γυρίζ' ἀπὸ χωριὸ σὲ χωριὸ δ'μένος κόν'τσα (κόν'τσα = κόντικα, σὰν κόντες) Λευκ. 'Η λ. καὶ ὡς παρων. Κεφαλλ.

γαρμπομηλιά ἢ, ἀμάρτ. γαρβομηλιά Κρήτ. (Μονοφάτσ.)

'Εκ τοῦ ἐπίθ. γάρμπος καὶ τοῦ οὖς. μεηλιά.

Μηλέα παράγουσα καρποὺς γεύσεως ὑποζίνου. Συνών. ξινομηλιά.

γαρμπονοτιὰ ἢ, ἀμάρτ. γαρβουνοτιὰ Τῆν. (Λουτρ. Πάνορμ. κ.ά.)

'Εκ τῶν οὖς. γαρμπῆς καὶ νοτιὰ.

'Ο μεταξὺ νοτίου καὶ νοτιοδυτικοῦ πνέων ἄνεμος.

γάρμπος ἐπίθ. ἀμάρτ. γάρβος Κέρκ. ('Αργυρᾶδ. κ.ά.) Κεφαλλ.

'Εκ τοῦ Ἑνετ. *garbo* = ξινός, στυφός.

1) 'Υπόζινος, στυφός (ἐπὶ οἴνου ἢ καρπῶν) ἐνθ' ἄν.: Μόρες γάρβες - σκάμνα γάρβα 'Αργυρᾶδ. Δὲ σοῦ φαίνεται λίγο γάρβο τὸ κρασί; Κεφαλλ. || 'Ασμ.

Θάλασσα γάρβα κι ἀρμυρή, δὲ γάνεις λίγο ρέμα, τ' ἔχω κ' ἐγὼ 'ς τὴν ξενιτειὰ δυὸ μάτια ζαχαρένια; 'Αργυρᾶδ. 2) Οὖς. οὐδ., εἶδος ὑπερύθρου μούρου γεύσεως ὑποζίνου Κέρκ. ('Αργυρᾶδ. κ.ά.) Πβ. γαρμπιά. 'Η λ., ὑπὸ τὴν σημασίαν οἴνος στυφός, καὶ ἐν ἐπιστολῇ ἐκ Κερκύρας τοῦ ἔτους 1682· βλ. 'Ηπ. Χρον. 13 (1938), 112: «'Ελαβα καὶ μιὰ βαρέλλα γάρμπο καὶ τὸ χαίρομαι εἰς τὴν ὑγείαν τῆς αὐθεντίας σου».

γαρμποσύνη ἢ, Λεξ. Δημητρ.

'Εκ τοῦ οὖς. γάρμπο.

'Η κομψότης, ἡ χάρις. 'Αντίθ. ἀγαρβιά, ἀγαρβοσύνη.

γάρνεμα τό, Σύμ.

'Εκ τοῦ ρ. γαρνεύω.

'Επὶ τυχηρῶν παιγνίων, ὁ δόλος, ἡ ἀπάτη.

γαρνεύω Κάρπ. γαρνεύω Κάλυμν. Σύμ. γαρνεύω Κῶς

'Εκ τοῦ οὖς. γάρνιο.

Μεταβ. καὶ ἀμετβ., ἀπατῶ, στρεψοδικῶ (ἐπὶ παιγνίων κυρίως) ἐνθ' ἄν.: Γαρνεύεις με! Σύμ. 'ὲ σ-σὲ παίζ-ζω, γιὰτὶ γαρνεύτεις με Κῶς 'ὲ σ-σὲ παίτζουμε, γιὰτὶ γαρνεύεις Σύμ. Συνών. ζαβολιάζω.

γαρνιάζω ἀμάρτ. γαρνιάζω Λέσβ. γκαρνιάζω Πελοπν. ('Αρχαδ.) 'αρνιάζω Νάξ. ('Απύρανθ.) ρανιάζω Κύθηρ.

'Εκ συμφυρμού τῶν ρ. γαριάζω καὶ γανιάζω. Πβ. 'Ιω. Καλλέρ., Λεξικογρ. Δελτ. 8 (1958), 53 ὑποσ. 5.

